

bar Grund, saaledes at baade den højtærede Minister og vi andre kunde sige, at det Arbejde, vi havde ydet til denne Sags Belysning, dog ikke havde været forgæves.

Jeg vil nu slutte med en Udtalelse om, at den Gruppe, hvortil jeg hører, er til Sinds at fremme dette Lovforslag af vor bedste Evne, og hvis vi ikke naa at blive færdige med alt i Aar, ere vi villige til at arbejde videre paa Resten til Efteraaret. Vi ere alle enige om at erkende vort Jernbanevæsens Udvikling for ønskelig og betydningsfuld for vort Land og for Befolkningen, for saa vidt en saadan Udvikling foregaar paa en vel overvejet Maade og med skyldig Hensyntagen til, at det ikke er vore egne Midler, men derimod Statens og andres Pengemidler, som der ved nærværende Lovforslag er Tale om at disponere over i et efter danske Forhold meget usædvanligt Omfang.

Formanden: Der er endnu indtegnet 4 Talere. Da der vil kunne forventes længere Udtalelser fra de første af disse, anser jeg det for rettest at afbryde Mødet og fastsætte som Dagsordenen for næste Møde Torsdag den 19. Marts Kl. 1:

Fortsettelse af første Behandling af:

Forslag til Lov om nye Jernbaneanlæg m. v.

Mødet hævet Kl. 3³⁵.

47de Møde.

Torsdag den 19. Marts, Kl. 1.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Lov om nye Jernbaneanlæg m. v.

Forhandlingen genoptoges.

Madsen-Mygdal: Vi hørte jo i Gaar en udførlig Redegørelse fra den højtærede

Trafikminister dels for Forslaget i Almindelighed dels for dets forskellige Enkeltheder, saa det vil være nogenlunde overflødig for mig at komme ind paa alle disse Enkeltheder, saa meget mere som jeg i alt væsentlig kan slutte mig til den højtærede Minister. Jeg kan derfor i Dag indskrænke mig til at fremsætte nogle almindelige Bemærkninger angaaende Forslaget som Helhed, og dernæst er der forskellige Enkeltheder, jeg gerne vil omtale.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen), som havde Ordet i Gaar, tilsagde baade i Begyndelsen og i Slutningen af sit Foredrag det foreliggende Forslag en velvillig Behandling, dels for sit eget personlige Vedkommende, dels paa sit Partis Vegne. Jeg takker for denne Udtalelse, og jeg skal erkende, at endskønt han havde forskellige Indvendinger og Bemærkninger at gøre overfor Enkeltheder i Forslaget, vare hans Udtalelser alligevel i det hele taget ret velvillige. Jeg vil haabe paa, at en saadan Velvillie overfor Forslaget skal vise sig i det hele taget i dette høje Ting, saaledes at det maa lykkes os at komme til en god Ende med Sagen. — Det ærede Medlem havde adskillige Indvendinger at gøre mod Forslagets Enkeltheder. Jeg skal begynde med at omtale nogle af disse. Han havde finansielle Betæneligheder. Han mente, at Forslaget indeholder saa store Krav, at man kan være i høj Grad betænkelig, og at man jo maa tage Hensyn til, hvad det kan gaa an at byde Finanserne. Dette sidste er rigtigt, det maa man tage Hensyn til. Det er nu i første Række Finansministerens Sag at overveje, hvad Finanserne kunne bære, men det er ogsaa vor Sag, naar vi behandle et Forslag, der gælder saa mange Millioner, at overveje, hvad vi tør byde den finansielle Stilling. Den højtærede Trafikminister opgjorde for os i Gaar, at de her foreliggende Statsbaneanlæg vilde medføre en Udgift for Statskassen af saadan noget som omkring 35 Mill. Kroner, hvoraf dog 2 Mill. Kr. kunne ventes at komme ind igen som Tilskud fra Kommunerne, saa at der blev omtrent 33 Mill. tilbage. Dernæst gik den højtærede Minister ud fra, at der foreligger Forslag om 20 Mill. Kr. af Statskassen som Tilskud til Privatbaneanlæg, saa det alt i alt blev noget som 53—55 Mill. Kr. Det er jo meget store Beløb, her er Tale om, og det er en alvorlig Sag, vi staa med. Forinden jeg gaar videre, vil jeg gøre opmærksom paa to Forhold med Hensyn til Privatbanerne. For det første er der ingen, der kan hav